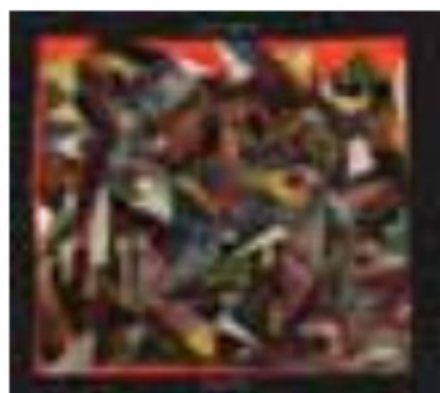

Elias Krantz / - Is land Rock (2007, Airwaves) 5 / - Night Ice (2011, Country & Eastern) 5

Vem influerar egentligen vem och vad händer om man hoppar över ett led, blir det mer fritt eller mer bundet då? När det kubanska bandet Anima Mundi bjuder på sin progressiva musik är det som är åka i tidsmaskinen tillbaka, samtidigt som det är uppdaterat sedan sjuttioalets influenser, men med de influensmässiga begränsningar livet i en diktatur medför. När Porcupine Tree-ledaren Steven Wilson var förband till sitt eget Blackfield 2004 avslutade han sitt soloset med Abbas "The day before you came" och det gjorde han ju rätt i, inte minst efter Benny Anderssons stora Tjajkovskij-lån i "Kristina", det finns kopplingar i Wilsons upp-brott från de påtvingade och förväntade Pink Floyd-influenserna liksom relationsuppbroten på Abbas sista skiva gjorde det till den mest vuxna.

Så vem influerar vem? När jag lyssnar på Elias Krantz' nya "Night Ice" hör jag influenserna från både den kanadensiska postrock nittiotalet gav oss, liksom Michael Rothers Neu! och systerbandet La Düsseldorf, presskitet antyder att jag har rätt – och jag blir nyfiken. Jag kontaktar Elias för att få tag på hans debut, lyssnar på den och känner mig ännu mer hemma, precis som de kopplingar jag hört i den malmöitiska progressiva rocken från Psychic Malmö och närslutna etiketter och konstellationer som Ved och Won och allt vad de heter, djupa skivsamlingar, en förkärlek för det sensuella och det malande, det som gjorde att tiden stod stilla vid Hallo Gallo-konserten i Malmö förra året, men stundtals med enkla melodier som bryter, närmast folkmusikanknutna. Jazz? Javisst, den finns. Väl?

Men vem influerar vem? Jag måste fråga Elias: "jag är nyfiken på vad du egentligen själv lyssnar på"! Svaret låter inte vänta på sig:

"Vad jag lyssnar på är en fråga som jag skulle kunna brodera ut rätt rejält tror jag. Har aldrig varit en sån som sitter och nöter gitarrskalor utan liksom lärt mig genom att lyssna på olika slags musik och olika sätt att spela musik. Försöker sammanfatta lite kortfattat (?). Under de senaste åren har jag lyssnat en hel del på den flod som kommit av amerikansk indie med Woods i spetsen (sån musik man hittar på bloggar har jag just upptäckt); Kurt Vile, Real Estate, Julian Lynch m.m. Annars lyssnar jag mycket på jazz som t.ex. Art Ensemble of Chicago, Don Cherry, Ken Vandermark, Old and New Dreams, Sam Rivers, Akira Sakata (lyssnat väldigt mycket på skivan Hagyou från 2008 med Jim O'Rourke och Yoshimi, fantastiskt fin! Och apropå Japan hittade jag nyligen skivan Utakata No Hibi med bandet

Mariah, en märklig platta från 83 – new wave, mestadels instrumental, speciell produktion, mycket bra – ett tips om du inte hört!). Länge gillat den "postrock" som kom/kommer från Chicago – Tortoise, Brokeback, Chicago Underground, Sam Prekop m.m. Också mycket afrikanska grejer – gnawa-samlingar, Orchestre poly-rythmo de Cotonou, Konono no 1 bl.a.

Ja, som sagt – kort sammanfattning... Lite av den musik jag lyssnat på (och influerats av?) de senaste åren."

Jag blir givetvis ännu mer nyfiken, en

del referenser är självklara, andra har hoppat över ett par steg, åtminstone de jag hör. Jag hör av mig igen:

"Det var intressant, eftersom de influenser jag hör verkar du inte ha lyssnat till, i alla fall inte alla. Du nämner inget om krautrocken eller i alla fall La Düsseldorf/Neu!-delen, den repetitiva, suggestiva, eller om Godspeed You! Black Emperor och de klonerna – samtidigt som du ger mig en provkarta på sådant jag blir nyfiken på! Jazzinfluenserna tyckte jag inte var så tydliga. Jag kopplade ihop det du gör med hur EST-pojkarna post Esbjörn låter mer spännande än EST någonsin gjorde, med kopplingar tillbaka till taktartsbytesprogressiv musik à la King Crimson och/eller Gentle Giant – men ibland tror jag att det är jag själv som har en för "gammal"/djup skivsamling, att influenserna jag hör inte finns där alls eftersom dagens artister inte hört det jag hört och vice versa. Ibland blir det helt rätt (som när det gällde Mattias och hans Ved)."

Elias blir inte svaret skyldig:

"Jo, kraut har jag lyssnat mycket på och mest den del du nämner, helt sant. Dock inte så mycket senaste åren (men takten sitter nog i så att säga). GYBE och liknande också, även om det var ett tag sen nu. Sen är det intressant det där – man influeras av band, "scener" osv. som säkert färgar av sig, sen visar det sig att dessa band i sin tur har influerats av tidigare grejer man själv aldrig hört talas om och vips finns det helt främmande spår i den egna musiken. Kull!"

Vad mer att tillägga? Köp två sant fascinerande skivor som kommer att säga dig mycket.